

3. Головченко С.Г. Совершенствование образовательных технологий профессиональной подготовки врачей стоматологов / С.Г. Головченко, Л.Н. Денисенко, Ю.М. Федотова // Фундаментальные исследования. – 2014. – № 10, ч. 6. – С. 1085–1088.

4. Анализ влияния симуляционного обучения на уровень освоения практических навыков в системе подготовки врача-стоматолога с точки зрения студентов на основании социологического опроса / Л.Ф. Онищенко, О.П. Иванова, А.И. Фурсик, О.И. Куркина // Современные наукоёмкие технологии. – 2016. – № 8, ч. 1. – С. 135–139.

РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО МЕТОДУ В СТРУКТУРІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Наконечна О.А., Оніщенко А.І., Ткаченко А.С.

Очевидним є той факт, що сучасна медицина повинна відповідати досягненням науково-технічного прогресу, технологічної революції й високій поточній швидкості змін інформаційного середовища. Поставлені цілі не можливо реалізувати без залучення в освітній процес віртуальних технологій і симуляційних засобів навчання [1]. Симуляція в медичній освіті – сучасна технологія навчання та оцінювання практичних навичок, умінь і знань, заснована на реалістичному моделюванні, імітації клінічної ситуації або окремо взятої фізіологічної системи, для чого можуть використовуватися біологічні, механічні, електронні та віртуальні (комп'ютерні) моделі. За цих умов дії майбутнього лікаря виконуються в ситуації, що імітує реальну, з використанням спеціальних засобів [2, 3]. Симуляційні методи мають багаточисельні переваги порівняно з традиційними, а саме вони не залежать від графіку роботи медичного закладу й наявності профільних хворих, не потребують присутності досвідченого лікаря, надають можливість повторити складний або невдало виконаний етап маніпуляцій, відсутність нормативних актів, що забороняють імітаційні форми навчання, наявність кількісних та якісних характеристик рівня практичної підготовки студентів медиків [3].

Важливе значення має ставлення студентів до симуляційних засобів навчання, а також дослідження ролі останніх у сучасному навчальному процесі вищого медичного навчального закладу.

У наших попередніх дослідженнях виявили наявність позитивного ставлення студентів Харківського національного медичного університету до симуляційного навчання, а також їх бажання комбінувати використання фантомів та курацію пацієнтів у освітньому процесі.

Метою роботи є дослідження бачення ролі симуляційного навчання в структурі форм освітнього процесу студентами, які навчаються на кафедрі біохімії Харківського національного медичного університету, а також їх бажання приділяти вільний час удосконаленню своїх практичних навичок, працюючи на манекенах, фантомах та інших засобах симуляційного навчання.

Двадцять п'ять студентів II курсу стоматологічного та II медичного факультетів Харківського національного медичного університету брали участь

у дослідженні. Перед проведенням анкетування зі студентами-медиками відбулася бесіда щодо переваг та недоліків симуляційних методів навчання. Анкета мала два запитання. По-перше, студентам було запропоновано відмітити в процентах кількість робочого часу, яка повинна приділятися трьом видам активності під час практичного заняття: теоретичний розгляд теми заняття, практичне заняття з пацієнтами та використання манекенів і фантомів. Також респондентам ставилося питання щодо їх бажання навчатися на фантомах у свій вільний час. Студенти мали обрати один із трьох запропонованих варіантів: згодні навчатися у вільний час; не згодні; не згодні, бо багато часу витрачається на навчання.

Установлено, що студенти в середньому готові приділяти 27,4 % навчального часу на здобуття знань за допомогою симуляційних методів. У той же час 34,2 % навчального часу респонденти готові приділяти традиційній комунікації в системі «лікар–пацієнт». На думку опитуваних, найбільше часу протягом практичного заняття слід приділяти теоретичному розгляду теми. Таким чином, можливо зробити висновок про бачення симуляційного навчання студентами як допоміжного засобу, який слід використовувати в доповненні до класичного теоретичного розгляду теми заняття разом із викладачем та до курації хворих.

Цікаві результати було продемонстровано під час розгляду питання можливості навчання за допомогою симуляційних методів у додатковий час. Так, 80 % опитаних студентів другого курсу виказали бажання вдосконалювати свої практичні навички, навчаючись на манекенах та фантомах у вільний час. Дванадцять відсотків респондентів негативно ставилися до навчання на фантомах у вільний час, а 8 % студентів-медиків вважають, що вони витрачають багато вільного часу на навчання, тому не мають можливості додатково використовувати симуляційні педагогічні засоби. Таким чином, спостерігається наявність передумов до включення симуляційних методів навчання в діяльність наукових гуртків кафедр, де студенти зможуть засвоїти навички роботи на фантомах, манекенах та інших засобах симуляційного навчання у додатковий час.

Таким чином, на думку студентів, найефективнішим є комбінування різноманітних форм навчального процесу з переважанням теоретичного розбору матеріалу та курації хворих. Симуляційні методи доцільніше використовувати як допоміжні або як основний матеріал під час додаткових занять, наприклад, засідань наукового студентського гуртка.

Література:

1. Косаговская И.И. Современные проблемы симуляционного обучения в медицине / И.И. Косаговская, Е.В. Волчкова, С.Г. Пак // Эпидемиология и инфекционные болезни. – 2014. – № 1. – С. 49–58.
2. Михальченко Д.В. Роль симуляционного обучения в системе подготовки врача-стоматолога на примере фантомного центра Волгоградского медицинского университета / Д.В. Михальченко, А.В. Михальченко, А.В. Порошин // Фундаментальные исследования. – 2013. – № 3–1. – С. 126–128.
3. Weller J.M. Simulation in clinical teaching and learning / J.M. Weller, D. Nestel, S.D. Marshall [et al.] // Med. J. – 2012. – № 196 (9). – P. 594.